

**Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az épületek energiahatékonyságáról (átdolgozás)**

[COM(2021) 802 final – 2021/0426 (COD)]

(2022/C 290/18)

Előadó: **Mordechaj Martin SALAMON**

Felkérés:	Európai Parlament, 2022.2.14. Tanács, 2022.2.9.
Jogalap	az Európai Unió működéséről szóló szerződés 194. cikkének (2) bekezdése
Illetékes szekció:	„Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2022.3.10.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2022.3.23.
Plenáris ülés száma:	568.
A szavazás eredménye: (mellette/ellene/tartózkodott)	212/6/6

**1. Következtetések és ajánlások**

1.1. Az EGSZB üdvözlöi az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv átdolgozására vonatkozó javaslatot, mivel az a korábbi EGSZB-veleményekben feltárt kulcsfontosságú kihívásokat alapul véve eszközöket biztosít az energiaszegénység elleni küzdelemhez és az építkezési ágazatra irányuló hosszú távú beruházások strukturális hiányának orvoslásához azáltal, hogy lendületet ad különösen a legrosszabbul teljesítő épületek felújításának, és elindít bennünket a dekarbonizált fűtés és hűtés felé elvezető pályán.

1.2. Az EGSZB maradéktalanul támogatja az energiahatékony, magas színvonalú és fosszilis tüzelőanyagoktól mentes épített környezet megvalósítását célzó uniós megközelítést, mivel az uniós szintű intézkedések hatékonyabban gyorsítják fel a szükséges átállást.

1.3. Az EGSZB úgy véli, hogy a közelmúltbeli meredek energiaár-emelkedések és az, hogy legalább középtávon magas árakra kell számítani, rávilágítottak arra, hogy most még fontosabb az energiaszegénység enyhítésére és felszámolására irányuló stratégia bevezetése. Konkrét intézkedéseket kell végrehajtani az épületek energiahatékonyságának javítására, hogy mindenki számára biztosított legyen a tisztességes, megfizethető és egészséges lakhatás. Ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk az azbeszt biztonságos eltávolítását.

1.4. Az EGSZB határozottan támogatja az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények bevezetését, különösen a legrosszabb teljesítményű lakóépületek esetében. Az elv uniós szintű bevezetése jelentős előrelépés.

1.5. Az EGSZB kéri, hogy már a kezdetektől fogva átfogóbban határozzák meg a fejlesztésekre vonatkozó követelményeket, és dolgozzanak ki egy 2050-ig elvezető világosabb és teljesebb ütemtervet, ezzel is ösztönözve az előremutató felújításokat.

Mivel maga az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv nem biztosít új finanszírozást, és a szükséges felújítások finanszírozása nyomtasztóan nagy feladat, az EGSZB szerint kulcsfontosságú, hogy az irányelvben mind a banki, mind a közfinanszírozáshoz való hozzáféréshez biztosított keret és eszközök megfeleljenek a feladat támasztotta kívánalmaknak.

1.6. Tekintettel az épületállomány energiahatékonyságának javításában betöltött központi szerepükre, az EGSZB üdvözlöi, hogy szigorodnak az energiahatékonysági tanúsítványokra vonatkozó követelmények, és a tanúsítványok megbízhatóbbak és használhatóbbak lesznek.

1.7. Az EGSZB üdvözlöi a nemzeti épületfelújítási tervek megnövekedett jelentőségét, valamint hogy azok részeként jelentést kell tenni a tagállamok energiaszegénység csökkentésére irányuló erőfeszítéseiről.

1.8. Az EGSZB támogatja az épületfelújítási útlevelel 2024-ig történő létrehozását, amely az épületek felújításának tervezésekor meg fogja könnyíteni a fogyasztók számára az információkhoz való hozzáférést, és csökkenti a költségeiket.

1.9. Az EGSZB is szükségesnek tartja az épületek teljes életciklusa (gyártás és építés, használat és az életciklus vége) során fellépő szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó jelentéstétel követelményének beemelését, mivel előfordulhat, hogy új házak éghajlatra gyakorolt fő hatása az anyagokból és az építési munkálatokból származik. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy mindenképpen gondoskodni kell arról, hogy a „kibocsátásmentes épület” fogalom meghatározása lehetővé tegye a környező energiarendszerekkel való optimális kölcsönhatást, és magában foglalja az összes beágyazott üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az életciklus-értékeléseket projektspecifikus útmutató eszközként kell felfogni, amely összehasonlíja a különböző választható anyagokat és technikákat.

1.10. Az EGSZB valódi közösségi folyamat bevezetését szorgalmazza az építőipari képzésre és továbbképzésre vonatkozóan.

## 2. Háttér

2.1. Az Európai Bizottság javaslatot tett az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvre (átdolgozás), méghozzá az európai zöld megállapodás azon törekvésével összefüggésben, hogy 2050-ig megvalósuljon a klímasemlegesség. Az „Irány az 55 %!” stratégia keretében az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv az épületkorszerűsítési program folyománya, amely azt a célt tűzte ki, hogy 2030-ig legalább megkétszereződjön az épületek éves energetikai felújítási aránya, és hangsúlyozta, hogy szabályozási, finanszírozási és támogató intézkedésekre van szükség.

2.2. Az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv megkísérli biztosítani a szükséges intézkedéseket és eszközöket az épületkorszerűsítési program három kiemelt területén, amelyek az energiaszegénység és a legrosszabbul teljesítő épületek kezelése; a középületek és a szociális infrastruktúra úttörő szerepe; valamint a fűtés és a hűtés dekarbonizációja.

2.3. A javaslat számos változtatást és kiegészítést irányoz elő az épületek energiahatékonyságáról szóló jelenlegi irányelvhez, így például:

- előírja, hogy az új épületeknek 2030-tól kibocsátásmentesnek kell lenniük; az új középületeknek azonban már 2027-től kibocsátásmentesnek kell lenniük.
- A tagállamok számára új követelményként előírja, hogy gondoskodniuk kell az állami szervek tulajdonában lévő összes épület és minden nem lakáscélú épület oly módon történő korszerűsítéséről, hogy azok 2027-ig legalább az F, 2030-ig pedig legalább az E energiahatékonysági osztályba sorolhatók legyenek. Ugyancsak korszerűsíteni kell az összes lakóépületet, mégpedig oly módon, hogy azok 2030-ig legalább az F, 2033-ig pedig legalább E energiahatékonysági osztályba sorolhatók legyenek. A követelmények az energiahatékonysági osztályok újrakalibrálásából adódóan 2033-ig elvezetnek az épületállomány több mint 15 %-ának korszerűsítéséhez.
- Az energiahatékonysági tanúsítvánnyal való rendelkezés kötelezettsége kiterjed a jelentős felújítás alá vont épületekre, a megújított bérleti szerződés tárgyát képező épületekre és valamennyi középületre. Az eladásra vagy bérbeadásra kínált épületeknek vagy önálló rendeltetési egységeknek rendelkezniük kell energiahatékonysági tanúsítvánnyal, amelyet a hirdetésekben fel kell tüntetni.
- A nemzeti épületfelújítási terveket az összehasonlíthatóság és az előrehaladás nyomán követésének biztosítása érdekében teljes mértékben integrálni fogják a nemzeti energia- és klímatervekbe – beleértve a fosszilis tüzelőanyagok fűtésben és hűtésben történő, legkésőbb 2040-ig megvalósítandó fokozatos kivezetésére vonatkozó ütemterveket is.
- Az „épületfelújítási útlevel” hozzáférést biztosít az információkhoz, és csökkenti a költségeket a fogyasztók számára, megkönnyítve ezzel a tervezést és a kibocsátásmentes szint eléréséhez elvezető, többlépcsős felújítást.
- A tagállamokat felkéri arra, hogy a köz- és magánfinanszírozási szabályokban vegyék figyelembe a felújítási szempontokat, és hozzanak létre megfelelő eszközöket, különösen az alacsony jövedelmű háztartások számára.
- A fosszilis tüzelőanyagok épületekben történő felhasználásának az irányába ható pénzügyi ösztönzők tekintetében a javaslat hatályvesztésre vonatkozó rendelkezést vezet be.
- Az elektromos járművek számára töltőinfrastruktúrát, a kerékpárok számára pedig tárolókat kell kialakítani.

## 3. Általános megjegyzések

3.1. Az EGSZB üdvözlöi az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv átdolgozására vonatkozó javaslatot, mivel az a korábbi EGSZB-véleményekben feltárt kulcsfontosságú kihívásokat alapul véve eszközöket biztosít az energiaszegénység elleni küzdelemhez és az építőiparra irányuló hosszú távú beruházások strukturális hiányának orvoslásához azáltal, hogy lendületet ad különösen a legrosszabbul teljesítő épületek felújításának, és elindít bennünket a dekarbonizált fűtés és hűtés felé vezető pályán.

3.2. A fosszilis tüzelőanyagokkal fűtött és hűtött, rosszul vagy közepesen szigetelt épületek problémája az egész EU-t érinti. Az uniós szinten összehangolt szakpolitikák hiányában fennáll a veszélye, hogy a tagállamok nem hoznak elegendő intézkedést, mivel aggódnak az egyenlőtlen versenyfeltételek miatt.

3.3. Az EGSZB ennek megfelelően maradéktalanul támogatja az Európai Bizottság energiahatékony, magas színvonalú és fosszilis tüzelőanyagoktól mentes épített környezet megvalósítását célzó uniós megközelítésre irányuló javaslatát. Az uniós szintű intézkedések hatékonyabban gyorsítják fel a szükséges átállást. Ezenfelül az uniós szintű közös megközelítés segít a belső piac előnyeinek kiaknázásában, például a méretgazdaságosság és a tagállamok közötti technológiai együttműködés révén. Javítja a befektetői biztonságot is, és általában véve alátámasztja azt, hogy Európa és az európai vállalatok vezető szerepet játszhatnak azzal, hogy világszerte meghatározzák a normákat és élen járnak ezen a területen.

3.4. Az EGSZB úgy véli, hogy a közelmúltbeli meredek energiaár-emelkedéseknek és annak fényében, hogy legalább középtávon magas árakra kell számítani, még fontosabb az energiaszegénység enyhítésére és felszámolására irányuló stratégia bevezetése. Míg 2018-ban az EU-ban az emberek 6,8%-a (30,3 millió ember) volt képtelen kiegyenlíteni a közüzemi számláit, kockáztatva a szolgáltatás kikapcsolását, a közelmúlt fejleményei tovább súlyosbították ezt a problémát. Hosszú távon konkrét intézkedéseket kell hozni az épületek energiahatékonyágának javítására, hogy mindenki számára biztosított legyen a tisztességes, megfizethető és egészséges lakhatás. Ez annál inkább is sürgető, mivel az európai kibocsátási egységek növekvő költségei miatt emelkedni fognak a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló fűtés és hűtés költségei.

3.5. Az EGSZB határozottan támogatja az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények bevezetését, különösen a legrosszabb teljesítményű lakóépületek esetében. Az elv uniós szintű bevezetése jelentős előrelépés. Az azonban a tagállamokon múlik, hogy a lakóépület-állomány többi részére is nemzeti szinten meghatározott szabványok vonatkozzanak-e.

3.6. Jóllehet az EGSZB támogatja, hogy a lakóépület-állomány legrosszabb teljesítményű részének kiemelt felújítása révén az energiaszegénység felszámolására helyezzük a hangsúlyt, ez nem vezethet a többi lakóépület fejlesztésének elmaradásához. Az EGSZB ezért azt kéri, hogy már a kezdetektől fogva átfogóbban határozzák meg a fejlesztésekre vonatkozó követelményeket, és dolgozzanak ki egy 2050-ig elvezető világosabb és teljesebb ütemtervet. Így az épülettulajdonosok is megismerhetik a jövőbeli követelményeket, hogy a felújítást optimális költségszinten tervezhessék meg.

3.7. Mivel az energiahatékonyági tanúsítványok központi eszközzé válnak, javítani kell a megbízhatóságukat és használhatóságukat. Az EGSZB ezért üdvözli, hogy nőtt az igény az energiahatékonyági tanúsítványok digitális formátumra való korszerűsítése, jó minősége, részletes tartalma és számítási módszerei, megfizethetősége, hozzáférhetősége és közzététele iránt. Fontos, hogy az energiahatékonyági tanúsítvány mindig elérhető legyen nyomtatott formában azon polgárok számára, akiknek szükségük van rá.

3.8. Az EGSZB üdvözli, hogy az egyes tagállamok az energiaszegénység csökkentésére tett erőfeszítéseiket beépítik a nemzeti épületfelújítási tervekbe, amelyekben be fognak számolni az energiaszegénység által érintettek számának és a nem megfelelően szigetelt épületekben (pl. beázott falak, tetők) vagy nem megfelelő hőkomfortot biztosító körülmények között élők arányának csökkentéséről.

3.9. Az EGSZB támogatja, hogy 2024-ig bevezessék az „épületfelújítási útlevelet”, de megkérdőjelezi annak hatékonyságát, mivel nem lesz kötelező. Az útlevél meg fogja könnyíteni a fogyasztók számára az épületek felújításának tervezésekor az információkhoz való hozzáférést, és csökkenti a költségeiket. Pozitív fejlemény, hogy az egészséggel, a kényelemmel és az épület éghajlatváltozásra adott válaszával kapcsolatos, általánosabb előnyei is vannak.

3.10. Tekintettel arra, hogy az energiaszegénységben élők és sok kislakás-tulajdonos nem tudja teljesíteni a felújítás megkezdéséhez szükséges finanszírozási követelményeket, az EGSZB elengedhetetlennek tartja, hogy az épületek energiahatékonyágáról szóló irányelvben a finanszírozással kapcsolatban biztosított keret és eszközök megfeleljenek a feladat támasztotta kívánalmaknak. Ennek magában kell foglalnia a felújítás pénzügyi szempontjaival kapcsolatos világos magyarázatot és útmutatást, a helyi szintű hitelek igénybevételére is kiterjedően. Az EGSZB rámutat továbbá a TEN/723. sz. véleményben megfogalmazott kérésére, amely szerint a többféle rendszert egyesíteni kell annak érdekében, hogy azok egyértelműbbek és hozzáférhetőbbek legyenek az általuk megcélzott háztartások és hatóságok számára.

3.11. Az EGSZB is szükségesnek tartja az épületek teljes életciklusa (gyártás és építés, használat és az életciklus vége) során fellépő szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó jelentéstétel követelményének beemelését az épületek energiahatékonyágáról szóló irányelvbe. Az új, alacsony energiafelhasználású épületek építésekor előfordulhat, hogy az éghajlatra gyakorolt fő hatás nem az épület használatából, hanem az anyagokból és az építési munkálatokból származik. Az életciklus-értékeléseket projektspecifikus útmutató eszközként kell felfogni, amely összehasonlítja a különböző választható anyagokat és technikákat.

3.12. Az EGSZB szerint mindenképpen gondoskodni kell arról, hogy a „kibocsátásmentes épület” fogalommeghatározásának módja lehetővé tegye a környező energiarendszerekkel való optimális kölcsönhatást, és magában foglalja az építőanyagok használatából és az építési területről származó beágyazott üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat.

#### 4. Részletes megjegyzések

4.1. Bár az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv önmagában nem biztosít új finanszírozást, a tagállamok finanszírozási szintjére és a pénzügyi erőfeszítések összehangolására vonatkozó követelményeket határoz meg, hogy testre szabott jogi és pénzügyi keretet hozzon létre, beleértve a célzott pénzügyi támogatást is. Az EGSZB azonban kérdésesnek tartja, hogy a finanszírozást valóban könnyen elérhetővé teszik-e majd a leendő felújítók számára, és úgy véli, hogy nem egyértelmű, hogy az egyes tagállamok összes finanszírozási erőfeszítése elegendő lesz-e a felújítási célok eléréséhez.

4.2. A finanszírozás és a támogatások jelenleg túl gyakran csak az energetikai felújítás befejezése után folyósíthatók, ami sok fogyasztó számára megnehezíti a munka megkezdését. Az EGSZB ezért azt ajánlja, hogy a szöveg mondja ki, hogy a finanszírozási rendszereknek legalább részben biztosítaniuk kell a fogyasztók kezdeti költségeit.

4.3. Az EGSZB ismételten kéri (lásd: TEN/749), hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz zöld projektekre elkülönített 37 %-ának jelentős részét az egyes tagállamok valós igényeinek és szükségleteinek megfelelően energiahatékonysági projektekre fordítsák.

4.4. Az EGSZB úgy véli, hogy az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv sikeréhez elengedhetetlen, hogy a tagállamoktól megköveteljék a nem célravezető szabályozási keretek kiigazítását és a nem gazdasági jellegű akadályok megszüntetését, amelyek közül sok lakástulajdonos és bérlő esetében különösen az eltérő érdekek problémája áll a felújítás útjában. Az EGSZB ugyanakkor szükségesnek tartja, hogy védjék a bérlőket a felújítást követően kiszabott aránytalan bérleti díjakkal szemben, akár bérleti támogatás, akár a bérleti díj emelésére vonatkozó felső korlátok révén.

4.5. Az EGSZB úgy véli, hogy az irányelv energiahatékonysági tanúsítványokra vonatkozó cikkeinek felülvizsgálata már régóta esedékes. Az energiahatékonysági tanúsítványokkal kapcsolatos európai tapasztalatok alapján számos kiigazítás szükséges, amelyek közül néhány szerepel a jelenlegi javaslatban.

4.6. Az EGSZB elismeri, hogy előrelépést jelent, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell az energiahatékonysági tanúsítványok minőségét, megbízhatóságát és megfizethetőségét, továbbá ellenőrzéseket kell végezniük, és jól működő ellenőrzési rendszert kell létrehozniuk.

Az EGSZB értékes előrelépésnek tekinti egyrészt az energiahatékonysági tanúsítványok érvényességi idejének öt évre való lerövidítését a legrosszabb teljesítményű épületállomány esetében, másrészt azt, hogy képesített vagy tanúsított és független szakértőket kell alkalmazni, harmadrészt pedig azt a kifejezett követelményt, hogy az energiahatékonysági tanúsítványok kiállítása előtt helyszíni látogatásra kerüljön sor.

4.7. Az EGSZB azt javasolja, hogy az energiahatékonysági tanúsítványokat tegyék hasznosabbá a fogyasztók számára, kiegészítve azt a következő információkkal:

a) a fűtési rendszer hátralévő élettartama, a munkálatok átlagos költsége; és

b) a legközelebbi egyablakos ügyműködési pont elérhetőségei.

4.8. Az EGSZB támogatja azt a javaslatot, hogy uniós szinten egyszerűsítsék az energiahatékonysági tanúsítványokon szereplő energiahatékonysági osztályokat (A-F), és dolgozzanak ki egységes sablonokat. Szintén üdvözlendő az az követelmények, amelyek szerint nemzeti szinten könnyen hozzáférhető adatbázisokat kell létrehozni az energiahatékonysági tanúsítványok, az épületfelújítási útlevelek és az okosépület-mutatók számára, valamint hogy a nemzeti adatbázisokból származó információkat továbbítani kell az épületállomány-megfigyelőközpontnak.

4.9. Az EGSZB megjegyzi, hogy a redundancia és a szükségtelen többletköltségek elkerülése érdekében koherenciára van szükség az épületfelújítási útlevel és az energiahatékonysági tanúsítványok között.

4.10. Az EGSZB megismétli azt a kérését (lásd: TEN/723), hogy erősítsék tovább az Energiaszegénységi Megfigyelőközpontot, és alakítsanak ki szoros együttműködést az épületállomány-megfigyelőközponttal.

4.11. Az európai polgárok számára kulcsfontosságú lesz a tanácsadáshoz, tájékoztatáshoz, tervezési támogatáshoz és pénzügyi útmutatáshoz való hozzáférés. Becslések szerint az egyablakos ügyintézési pontok jelenleg évente csak mintegy 100 000 lakástulajdonosnak nyújtanak segítséget az energetikai felújításhoz, ugyanakkor 2030-ban évente mintegy 2 000 000 is lehet a potenciális ügyfelek száma<sup>(1)</sup>. Az EGSZB kéri az egyablakos ügyintézési pontok jobb nemzeti szintű fejlesztését és koordinációját, megfelelő finanszírozását, a bevált gyakorlatok határokon átnyúló megosztását, valamint az Európai Bizottság részéről a szorosabb nyomon követést.

4.12. Az EGSZB támogatja a nemzeti épületfelújítási terv tervezetéről folytatott nyilvános konzultáció szélesítését, és javasolja, hogy külön említse meg a fogyasztói szervezeteket, mivel ezek vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy értékelést és visszajelzést adjanak arról, hogy a programok és a pénzügyi eszközök mennyire érik el a fogyasztókat.

4.13. Az EGSZB tudomásul veszi az okosépület-mutató (Smart Readiness Indicator, SRI) megerősítését a szükséges fogalommeghatározások és követelmények megállapítása és az adatok megosztása révén, de sajnálja, hogy az még nem terjed ki a lakóépületekre, és hogy az elérendő szintekre vonatkozó követelményeket még nem vezették be.

4.14. A nagy beruházások, a várható innovációk, valamint az érintett ágazatok egyre nagyobb leterheltsége miatt jelentősen növekedni fog a szakképzett, átképzett és továbbképzett munkaerő iránti igény. Az EGSZB ezért üdvözli azt a követelményt, amely szerint a tagállamoknak a szakképzett építőipari munkaerő biztosítása érdekében elő kell mozdítaniuk és finanszírozniuk kell az oktatást és a képzést, és ennek megfelelően a nemzeti épületfelújítási tervben áttekintést kell nyújtaniuk az építőipari, az energiahatékonysági és megújulóenergia-ágazatok kapacitásairól. Az EGSZB valódi közösségi folyamat bevezetését szorgalmazza az építőipari képzésre és továbbképzésre vonatkozóan.

4.15. Az EGSZB újfent (lásd: CCMI/166) arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy az épületek felújítása során biztosítsák a káros anyagok eltávolítását, és kiemeli az azbeszt biztonságos eltávolításának fontosságát.

4.16. Tekintettel a töltőinfrastruktúra iránti kereslet már ma is tapasztalható növekedésére, az EGSZB javasolja a követelmények szintjének emelését, ideértve, hogy a nem lakáscélú épületekben már korábban, lehetőleg 2027 előtt telepítsenek intelligens töltőpontokat.

4.17. A tájékoztatásra, a tanácsadásra és a felújítás finanszírozására nagy valószínűséggel helyi és regionális szinten kerül majd sor. Emellett az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv elvárja a helyi és regionális önkormányzatoktól, hogy élen járjanak épületeik korszerűsítésében. Az EGSZB ezért fontosnak tartja, hogy uniós és nemzeti szinten kellő figyelem és erőfeszítés irányuljon a helyi és regionális önkormányzatokkal való koordinációra és azok bevonására, valamint az olyan kezdeményezésekben rejlő lehetőségek feltárására, mint például a Polgármesterek Szövetsége.

4.18. Annak érdekében, hogy a jelentéstételen túllépve még 2030 előtt ösztönzést kapjanak az éghajlatra hatást gyakorló intézkedések, az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy jóval 2030 előtt határozza meg az éghajlati övezetekhez igazított, négyzetméterenkénti éves CO<sub>2</sub>-kibocsátási határértékeket.

4.19. Az EGSZB támogatja a „megújuló forrásokból származó energia” fogalmának oly módon történő kiszélesítését, hogy az több energiaforrásra is kiterjedjen, különösen az elektromos eszközökkel, például hőszivattyúkkal hasznosított környezeti energiára, de javasolja, hogy a biomassa és a biogáz részben megújulónak minősüljön, mivel a felhasznált biomassa vagy az előállított biogáz csak nagyon kis része tekinthető teljesen megújulónak. Ahol nincs alternatíva, ott egy átmeneti időszakban, korlátozott körben ez a tágabb fogalom meghatározás magában foglalhatná a megújuló folyékony energiát (a bioüzemanyagokat és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat) is. Az irányelvhez új mellékletet lehetne csatolni, amelyben meghatározzák a különböző biomassaformák, a biogáztermelés és a folyékony energia éghajlatra gyakorolt hatását.

4.20. Az éghajlatra káros kibocsátások mellett és az energiahordozótól függetlenül nem szabad figyelmen kívül hagyni a klasszikus légszennyező anyagokat sem, amilyen például a por/finompor, az NO<sub>x</sub> és egyébek.

4.21. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy alaposan meg kell vizsgálni a „kibocsátásmentes épület” választott definíciójának használatából eredő gyakorlati hatásokat, amely szerint a kibocsátásmentes épület olyan alacsony energiaigényű épület, amelynek esetében az összes szükséges energiát a helyszínen vagy a csatlakoztatott távfűtési vagy távhűtési rendszerekben kell előállítani. A fogalom meghatározás

a) elvben „szigetként” szabályozza az épületet, amely rosszul kapcsolódik a környező villamosenergia-rendszerhez, mivel a külső megújuló energiaforrásoknak csak egy korlátozott köre kifejezetten megengedett;

b) nem tartalmazza az építőanyagok használatából eredő beágyazott üvegházhatású gázkibocsátást és az építkezési helyszínről származó kibocsátásokat.

<sup>(1)</sup> <https://op.europa.eu/hu/publication-detail/-/publication/423a4cad-df95-11eb-895a-01aa75ed71a1>

4.22. Az EGSZB azt javasolja, hogy a kibocsátásmentes épületek esetében a megújuló energiaforrásokból előállított külső villamos energiát a helyszíni villamosenergia-termeléssel azonos alapon vegyék figyelembe. A III. melléklet I. pontjának végén található „eltérési záradék” nem biztosítja az általános eszközöket ahhoz, hogy az egyes országok költséghatékony módon elmozduljanak az energiahatékony épületek, illetve a megújuló energiával ellátott energiarendszerek irányába. A teljes energiarendszer nagy egységekkel való bővítése az előállított energia egységenkénti költségét tekintve sokkal olcsóbb, mint kis egységek elhelyezése az egyes épületeken. Ez különösen fontos az olyan időszakokban, amikor az épület saját termelése nem működik (nap/szél). Emellett a villamosenergia-rendszerrel kapcsolatos rugalmasság csökkenti a költségeket mind az épületen belül, mind a rendszer egészében.

4.23. Az Európai Bizottság azt javasolja, hogy 2027-től szüntessék meg a fosszilis tüzelőanyaggal működő berendezésekhez nyújtott támogatásokat. Az EGSZB-t ez meglepte, mivel a 15 éves észszerű amortizációs időszak azt jelenti, hogy olyan berendezéseket fognak támogatni, amelyeket legkésőbb 2040-ig fokozatosan ki kell vezetni. Az EGSZB ezért határozottan ajánlja, hogy a határidőt hozzák előre legkésőbb 2025-re.

Kelt Brüsszelben, 2022. március 23-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság  
elnöke  
Christa SCHWENG

---